Anul al 61-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 15 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 341 Joi 21 Decembrie 1944
6 PAGINI

ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1000 pe 3 luni
Lei 2000 pe 6 luni
Lei 3800 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 1100 3 luni
Lei 2100 6 luni
Lei 4000 12 luni
AUTORITAȚI
Lei 5500 pe an

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE
UNIVERSUL COPIILOR
...700-12 l. 1200 lei
...RUL ȘTIINȚELOR
...6 l. 900-12 l. 1600 lei
...LIA 6 l. 650-12 l.
...el, TR. SUFLET
...6 l. 500 lei
...l. 980 lei

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

TRATATUL DE ALIANȚĂ FRANCO-SOVIETIC

Chiar dacă pactul franco-sovietic n'ar avea alt scop și alt efect decât de a asigura, garanta și consolida securitatea acestor două țări, el încă ar fi căpătat imediat și fără rezerve aprobarea întreagă a opiniei publice democratice internaționale, a popoarelor cari prețuiesc libertatea și pacea și cari au pătimit la rândul lor pentru a și le menține. Fiindcă nimeni nu ignorează că printre obiectivele repetate ale agresiunilor imperialiste germane, în primele rânduri au fost Franța și Rusia. Fără a desfășura sulul istoriei și referindu-ne numai la evenimentele din ultimii 50 de ani, justificarea acordului franco-sovietic este evidentă.

Războiul din 1914, sabotarea păcii prin nerespectarea condițiilor ei, mai ales față de Franța, violența inițială a nazismului contra Rusiei Sovietice, caracterizarea politicii externe naziste prin specificul ei anti-sovietic, încercarea de a transpune pe plan mondial ideologia nazistă împotriva comunismului, afirmarea teoriei „spațiului vital", trecerea la fapte prin invadări de țări străine — în fine, agresiunea contra Rusiei Sovietice, — au dovedit, împreună cu toate acțiunile, cari s'au succedat după izbucnirea acestui al doilea război mondial, că fie sub regimul Kaiserului, fie sub ipocritul regim, așa zis democrat din scurta perioadă până la apariția lui Hitler, ca și mai ales, sub regimul de oroare al acestuia, politica Germaniei a fost aceiași: a încerca izolarea Franței de marea putere răsăriteană spre a-și putea desfășura, apoi, mai liberă acțiunea ei ofensivă, întâi împotriva uneia, și apoi împotriva celeilalte. Toată șiretenia lui Hitler, toată aroganța lui Ribbentrop la această izolare au tins ani de zile. Imprecațiile, jurămintele și angajamentele declamatorii ale lui Hitler, cari la un moment dat au avut chiar un oarecare ecou în buna credință britanică, la această izolare au tins. Pactul semnat de Hitler cu Franța, în Decembrie 1938, pe care în scurtă vreme era s'o atace, tot la aceasta a tins: izolarea Franței de marea putere răsăriteană, Uniunea Sovietică.

Jocul e prea mult cusut cu ață albă și cinismul german prea înrădăcinat ca să se poată spera că după înfrângerea hitlerismului, Germania care va fi constituită, va renunța la el, dacă ar găsi terenul de manevră liber.

De aceea, dacă pactul de opt articole, semnat de d-nii Molotov și Bidault n'ar fi judecat decât sub acest aspect al intereselor celor două țări semnatare ,totuși el ar avea nu numai o profundă și legitimă justificare subiectivă, dar prin faptul că, înlăturând o politică de izolare și stabilind una de acord și unitate de acțiune, slăbește considerabil posibilitatea unei agresiuni, el ar avea și toate însușirile unui instrument de securitate european. Și el este în adevăr un asemenea instrument și de mare importanță. De aceea, și semnarea lui a fost pretutindeni salutată cu satisfacția pe care o simt azi popoarele când constată că s'a făcut un nou pas solid pentru consolidarea păcii de mâine.

Prima fază a preambulului, care precede pactul, îi precizează caracterul. In el se arată că strânsa colaborare franco-sovietică constitue „o condiție de existență" pentru un viitor durabil al păcii, ce va fi restabilită și că această colaborare va fi între cele două puteri și „cu ansamblul Națiunilor Unite".

Dela început deci, autorii pactului îl situiază în cadrul instrumentelor politico-militare de utilitate generală și — pentru a preciza și mai bine lucrurile — la paragraful II al preambulului se subliniază hotărârea celor două mari puteri de „a colabora ca să creeze un sistem internațional de securitate, care să permită menținerea efectivă a păcii generale și care să garanteze desvoltarea armonioasă a raporturilor dintre națiuni". Această hotărâre mai are la activul ei bogatele rezultate dela Dumbarton Oaks, iar prin conținutul lui, pactul franco-sovietic corespunde în totul principiilor Națiunilor Unite privitoare la organizarea securității de mâine.

De altfel, lucrul acesta a și ținut să-l confirme imediat secretarul de stat american d. Stettinius.

O analiză amănunțită a articolelor pactului ar fi cu totul de prisos. Ele sunt redactate clar, fără subînțelesuri sau reticențe. O ideie domină în toate: inamicul de azi și cel probabil de mâine este același: Germania, deci trebue doborît cel de azi și făcut inofensiv cel de mâine. Iată pactul.

Socotim totuși interesant de subliniat legătura între art. 3 și 4 în ce privește intrarea în vigoare a asistenței mutuale. Art. 3 prevede angajamentul părților ca la finele actualului conflict cu Germania să la de comun acord „toate măsurile necesare spre a elimina orice nouă amenințare ce ar proveni din Germania și să se opună oricărei inițiative ce ar putea să facă posibilă o nouă încercare de agresiune din partea ei".

Art. 4 prevede că, „în cazul când una sau cealaltă din părțile contractante s'ar găsi implicată în ostilități cu Germania, fie ca urmare a unei agresiuni comise de aceasta, fie prin jocul art. 3 de mai sus, cealaltă parte îi va da imediat tot ajutorul și asistența ce-i stau în putință".

Această legătură a urmărit tocmai ideia principală, ideia dominantă; ceeace se va hotări după pace pentru reducerea Germaniei la neputința de a mai practica agresiunea, va trebui să fie respectat.

S'a spus și e just: pactul franco-sovietic ca și cel anglo-sovietic sunt instrumentele de garanție europeană ale securității de mâine.

Il salutăm ca atare. Nu putem însă să ne reținem mâhnirea ce resimțim gândindu-ne că dacă România ar fi putut urma politica inaugurată de Niculae Titulescu și nu ar fi fost târâtă pe drumul prăpastiei, astăzi, alături de aceste două instrumente ar fi putut figura și un al treilea: pactul sovieto-român, inspirat de aceleași sentimente oneste și de aceleași intenții pașnice.

TRUPELE ROMÂNE CONTINUĂ ÎNAINTAREA PE TERITORIUL MAGHIAR

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

asupra operațiunilor din ziua de 19 Decembrie 1944

In Ungaria de nord-est trupele române continuă înaintarea spre nord.

La vest de munții Bükk, vânătorii noștri de munte — depășind valea Szilvas — au ocupat câteva înălțimi dominante la vest de această vale.

La est de Budapesta, lupte locale.

D. CHURCHILL DESPRE SITUAȚIA RĂZBOIULUI

Londra, 19 (Rador). — Fiind întrebat astăzi în Camera Comunelor când va face o nouă expunere asupra situației războiului, d. Churchill s'a referit la răspunsul său la „marea bătălie care este în curs". El a spus:

„O mare bătălie este acum în curs și mă gândesc că atunci când ne vom întruni din nou după Crăciun, va fi potrivit să trecem în revistă nu numai un singur teatru de război, ci situația în amsamblul ei".

Deputatul independent Granville a întrebat pe primul ministru dacă a dat atenția cuvenită faptului că ziarele tipărese acum tot felul de informații din sursă germană din cauza rezervei observate de comandamentul britanic în ceeace privește publicarea știrilor despre bătălia în curs. D. Churchill a răspuns:

„Chestiunea nepublicării știrilor de pe frontul de vest pentru un timp oarecare este de competența comandamentului suprem și desigur că noi vom sprijini hotărârile sale".

MODEL NEGATIV

Ca să dea un exemplu al „înghețării" prețurilor, societatea monopolizatoare a radiodifuziunei anunță prin „Monitorul oficial" urcarea taxelor de abonament, a garanțiilor, a tarifelor, neglijând însă măcar să anunțe că este hotărîtă să pună oarecare ordine și în gospodăria sa proprie.

Căci, dacă există un model concludent, de felul cum NU trebue administrată o instituție publică, aceasta este societatea de radio.

De mai bine de zece ani coloanele ziarelor — în primul rând ale „Universului", — arhivele cenzurii din ultimii cinci ani, dezbaterile parlamentare de ce vremuri și multiplele dosare ale parchetelor, dovedesc cu fapte concrete și indiscutabile că de mai bine de un deceniu un duh rău sălășluește la această regie de stat, un duh rău care a creiat și a perpetuat în jurul ei o atmosferă de legitimă suspiciune, chiar dacă justiția n'a penalizat faptele reprobabile cari au reușit să se strecoare printre subtilitățile codurilor.

Faimoasele furnituri de instalații, concesionările de tot soiul, scandaloasa risipă administrativă, monopolul „garanțiilor" arbitrare, toate cântăresc greu într'o gestiune mai mult decât suspectă, gestiune căreia trebue să i se pună capăt de noul consiliu de administrație numit de curând.

Nu se pot pune taxe mărite, nu se pot cere mereu „garanții" nejustificate, fără ca instituția să nu arate în văzul tuturor că înțelege să se adapteze ritmului nou al economiilor generale, înlăturând acel „duh rău" care e pricina tuturor suspiciunilor.

O cenzură servilă acoperea altă dată toate protestele prin care se dădeau la iveală operațiile diriguitorilor radiodifuziunei; astăzi greutăți mari apasă asupra tuturora și problemele gospodărești de economie și cinstită rânduială trebue să primeze în toate instituțiile publice.

E datoria noului consiliu de administrație al societății de Radio, ca, paralel cu nouile urcări de taxe și „garanții" să pună ordine acolo unde a domnit risipa scandaloasă și bunul plac al celui care se consideră pe deasupra legilor țării.

In ajutorul scriptelor societății, dosarele parchetelor completează nevoia absolută a înlăturării dezordinei care de prea multă vreme domnește la o societate ce deține un monopol public.

Ca să fie exemplificatoare, sancțiunea trebue să fie promptă. S'a pierdut un timp prețios — dar nu s'a pierdut numai timpul! Greșala nu trebue însă permanentizată.

EVENIMENTELE DIN GRECIA ȘI DIN BELGIA

DESBĂTUTE IN CAMERA COMUNELOR

Londra, 19 (Rador).— D. Churchill a declarat Marți în Camera Comunelor că nu este în măsură să facă o expunere asupra situației din Grecia.

Fruntașul laburist Greenwood spusese că, având în vedere adâncă îngrijorare a membrilor Camerei Comunelor precum și a publicului cu privire la desfășurarea situației din Grecia, ar fi poate de dorit ca, înainte de plecarea Camerei într'o vacanță de trei săptămâni, să se facă o declarație asupra acestei chestiuni. Primul ministru a răspuns:

„Cred că dacă as face o declarație, s'ar cere probabil să se facă și o desbatere. Altfel lumea n'ar fi satisfăcută; lumea ar spune că a fost auzită numai o singură parte. De aceea trebue să avem în vedere nu declarația, ci desbaterea.

Am avut o desbatere și o hotărâre acum de curând. Nu mai avem timp pentru așa ceva în cele două zile ce ne mai rămân, adică Miercuri și Joi. Desigur că, dacă e vorba de desbatere în vederea unui vot de mustrare, aceasta s'ar putea face Miercuri.

SITUAȚIA DIN GRECIA S'A IMBUNATAȚIT

La aceasta, deputatul Greenwood a replicat:

„Oare nu-și dă seama primul ministru că nu e vorba de vot de mustrare? Mie mi se pare că ar fi foarte îndreptățită cererea de a se lămuri printr'o discuție desfășurarea și înrăutățirea situației".

Primul ministru a răspuns:

„Eu nu cred că situația se înrăutățește. Cred chiar că s'a îmbunătățit. Dar se va aștepta desigur să se prezinte un prilej mai potrivit decât să avem o nouă desbatere la atât de scurtă vreme după ce s'a desfășurat în Cameră una atât de completă".

Deputatul liberal Sir Percy Harris a întrebat:

„Are primul ministru cunoștință de faptul că țara este foarte tulburată în legătură cu situația din Grecia și că ar dori ca înainte de a lua Camera vacanță de Crăciun să i se comunice știrile cele mai noui cu privire la desfășurarea evenimentelor în acea țară?"

D. Churchill a declarat:

„In ce privește interesul foarte mare despre care se spune că există în țară, părerile în Anglia sunt foarte împărțite nu numai cu privire la tulburările din Grecia, dar și din celelalte țări; firește, această nepotrivire de păreri dă loc la critice aspre și inversunate. Dar nu am motive să cred că această stare de spirit ar putea fi îmblânzită printr'o desbatere. In orice caz sunt la dispoziția Camerei. Dacă ea vrea să pună în mișcare mecanismul de care dispune, noi suntem în orice moment gata să discutăm problema".

ATITUDINEA REGELUI GEORGE FAȚA DE REGENȚA

Deputatul laburist Shinwell a întrebat apoi:

„Ar putea primul ministru să ne lămurească, acum sau înainte de sfârșitul săptămânii, asupra următorului punct: se vorbește despre instalarea unei regențe în Grecia; ne poate spune primul ministru dacă instalarea unei asemenea regențe este zădărnicită sau împiedicată în vreun fel de atitudinea Regelui George?"

D. Churchill a răspuns:

„Am mai spus că nu am de făcut deocamdată nicio declarație nouă cu privire la Grecia".

Laburistul Aneurin Bevan intervine:

„Nu este vădit că divergența ce s'a manifestat zilele trecute în Cameră asupra acestei chestiuni n'ar reprezenta de fapt o divergență manifestată în opinia publică din toată țara și nici că deosebirile de păreri care au precedat în Cameră înălțarea primului ministru în postul pe care îl deține astăzi nu reprezentau sentimentul țării. Deaceea n'ar fi bine ca această Cameră să incerce a influența evenimentele din Grecia înainte de plecarea noastră în vacanță, mai ales în vederea faptului că o foarte mare parte a opiniei publice, asociată la opera guvernului britanic, participă la misiunea de a face să reușească armistițiul".

D. Churchill răspunde:

„Nu am de gând să discut în acest mod problema Greciei. In ce privește opinia publică, desigur că nimeni nu poate spune totdeauna care este opinia în țară, dar înainte ca alții, cari sunt de altă părere, să accepte părerile cuiva, s'a produs deobicei un anumit proces în țară.

Cât despre rezultatul votului, care s'a produs deunăzi în Cameră, este foarte adevărat că s'ar putea ca el să nu reprezinte pe deplin opinia Camerei, deoarece s'au făcut numai două apeluri (cea mai urgentă chemare ce se trimite sprijinitorilor guvernului de a fi prezenți la vot se exprimă prin „trei apeluri").

Deputatul comunist Gallacher întreabă:

„N'ar fi oare cuminte să se dea sfatul ca orice împușcătură să înceteze în Grecia și să se facă o discuție la Atena?"

D. Churchill răspunde:

„Teamă-mi e că nu putem întotdeauna să oprim împușcăturile numai spunând că aceasta ar fi dorința noastră".

Primul ministru a trebuit să răspundă apoi la o serie de întrebări în legătură cu recenta sa declarație privitoare la dezarmarea unor răsculați belgieni cari se duceau cu camioanele dela Mons spre Bruxelles.

Când deputatul Richard Acland din partidul commonwealth a întrebat ce unități ale armatei britanice au fost amestecate în această afacere, d. Churchill a răspuns că măsurile de precauțiune au fost luate de armata britanică, dar dezarmarea a fost în cea mai mare parte efectuată de autoritățile belgiene.

Deputatul Acland mai întreabă:

„Știe primul ministru că oameni cu răspundere cari erau la fața locului au dat despre întregul incident versiuni cu totul deosebite de aceea pe care a prezentat-o primul ministru săptămâna trecută Camerei, când a vorbit despre un putsch pus la cale și organizat?"

Primul ministru răspunde:

„Am fost informat asupra faptelor de cele mai bune autorități pe care guvernul britanic le are la dispoziție. Inainte de a face uz de aceste informații, le-am controlat cu toată grija și n'am niciun motiv să cred că ele nu reprezentau esențialul și anume că intervenisem și fusesem gata să intervenim pentru a împiedica orice dezordine pe [illegible] liniile noastre de comunicații la cererea comandantului suprem și că atunci când am intervenit, am făcut aceasta pe baza instrucțiunilor americane".

Laburistul Shinwell intervine spunând că primul ministru, care a dat în declarația sa o mare importanță punctului în care afirma că mai multe camioane încărcate cu oameni organizați și înarmați pără în dinți, se îndreptau spre Bruxelles cu intenții de răscoală, a scăpat din vedere faptul că din isvoare autorizate belgiene s'a declarat categoric săptămâna trecută că toată afacerea s'a redus la două camioane încărcate cu oameni ce se duceau cu intenția bine determinată de a preda armele pe care le aveau autorităților militare britanice.

D. Churchill răspunde:

„Fiecare poate să creadă ce-i place despre astfel de lucruri. Nu știu ce căutau pe acel drum nepotrivit pentru a îndeplini excepționala operațiune de predare a armelor lor, pe care partidul lor și partidele asociate cred nu voiau să le predea.

Pare foarte curios, dar cu trei sau patru zile înainte era o mare fierbere cu privire la ceeace se va întâmpla sau nu la Bruxelles. Generalul Erssine, care stă sub ordinele comandantului suprem, a dat mai multe avertismente și cred că era vorba de o înaintare făcută de o mare mulțime către clădirea Parlamentului sau ceva asemănător".

D. Acland a intervenit: „A fost o demonstrație pașnică".

D. Churchill a replicat: „O demonstrație pașnică este doar atunci când nu sunt amestecate și trupe".

D. Acland a reluat: „A fost o demonstrație fără arme".

D. Churchill a răspuns: „Nu poți să știi astăzi cine este înarmat sau nu, când un pistol mic poate fi scos din buzunar. In orice caz, au tras focuri de armă și s'au produs regretabile pierderi omenești; chiar comandantul suprem a vizitat Bruxelles și a dat ordine foarte precise și hotărâte, pentru a se ține seamă de importanța păstrării liniștei de comunicații. Așa dar, departe de a retrage ceva ce am spus în acel discurs, spun acum că o gândire mai adâncă mă face să repet totul".

Când deputatul Acland a criticat expresia d-lui Churchill de „putsch organizat", spunând că corespondenții au fost de părere că nu este vorba de așa ceva și invitându-l pe d. Churchill să citeze isvoarele sale de informații, primul ministru a replicat:

„Mă străduesc totdeauna să am informații bune și cred că declarațiile asupra unui „putsch organizat" au fost justificate, deși cer iertare că am întrebuințat un cuvânt german".

REFORMA AGRARĂ

In măsura în care războaele devin mai nimicitoare și cuprind în vârtejul lor de foc mai numeroase țări și popoare, în aceeași măsură ele pun în mișcare tot mai puternice reactive morale și sociale, menite să asigure opera reparatorie și să pregătească, pentru era de pace, o așezare mai dreaptă și mai înaltă a vieții omenești. De aci trecerea nestăvilită, pe primul plan, a revendicărilor sociale abia comprimate până la izbucnirea războiului, de aci bătălia curentelor reformatoare pentru hărăzirea unei condițiuni mai omenești de viață a categoriilor atâta timp nedreptățite, care încă de pe acum își solicită prioritatea pe ordinea de zi a guvernelor.

Nu trebue să ne mirăm, deci, dacă procesul acestor frământări sociale se desvoltă azi și în mijlocul societății românești, ba încă în forme mai imperative decât după primul război mondial.

Alături de aspirațiile și problemele muncitorimii orășenești, se ridică azi aspirațiile și problemele muncitorimei rurale, cu tot complexul lor de nuanțe. Căci dacă pentru unii, problema țărănească, în lumina nevoilor și realităților prezente, se rezumă simplist numai la pământ, pentru spiritele orientate și clar văzătoare, ea este cu mult mai amplă și mai adâncă, înglobând în premizele sale, însăși massa plugarilor posesori de pământ.

A spus-o cu limpezime și cu simț de răspundere ministrul agriculturii, d. I. Hudiță, în prima ședință a comisiunei pentru pregătirea nouei reforme agrare proiectată de actualul guvern, în următoarele declarații:

„Noi știm cu toții ce reprezintă pământul în agricultura unui Stat, în problema agrară; el nu este totul în problema țărănească, este numai un aspect al proplemei țărănești, care prezintă aspecte mult mai complicate — dvs. cu toții cunoașteți — este chestiune de organizarea producției, de repartiția producției, de organizarea publică, de comasarea terenurilor, cu toate celelalte aspecte multiple ale problemei agrare și agricole, problema agrară fiind în fond o problemă socială, politică, economică, iar problema agriculturii reducându-se în realitate la o problemă tehnică".

De altfel soluția pământului, adoptată unilateral, nici nu poate duce la deslegarea integrală a problemei țărănești, nici sub aspectul ei social și cu atât mai puțin sub aspectul technic-agricol, adică al unei mai bune și mai mărite producții. Mai întâi din cauza puținătății pământului disponibil, chiar în cazul unei exproprieri totale a marilor proprietari și al doilea, pentrucă după 20 de ani, prin înmulțirea populației și [illegible] loturilor dobândite prin improprietărire, am ajunge — în lipsa corectivelor indispensabile — la aceeași situație critică în care ne găsim azi, după improprietărirea din 1918 și în care ne-am găsit eri, după improprietărirea din 1864.

Datele problemei sunt deci mult mai ample și mai adânci. De aci și necesitatea unui studiu serios, sprijinit pe un material documentar precis și pe îmbrățișarea tuturor fațetelor pe care le prezintă problema.

Acest material documentar nu este mai puțin indispensabil, chiar dacă am reduce reforma numai la o nouă împărțire de pământ, unde ferme horticole, pescării sis-Pentrucă, precum a spus foarte just d. ministru Hudiță în expunerea citată, interesul este să știm precis:

„Ce pământ există, ca să putem da.
Cât dăm;
Cum dăm;
Cui dăm."

Și după aceasta, tot ar mai rămânea grija: ce facem cu aceia cari, totuși, vor rămânea fără pământ?

E adevărat că, pe lângă suprafața arabilă a țării, care totalizează peste 21 milioane de ha., mai sunt cam 8.390.000 ha. terenuri mlăștinoase și inundabile, apoi sărături, terenuri bântuite de secetă, altele degradate, etc. Dar, pentru ca acestea să poată fi redate culturii și producției normale, e nevoe de importante și costisitoare lucrări de asanare și irigare, ce nu se pot executa dela un an la altul. Apoi, chiar după efectuarea acestor îmbunătățiri, urmează să se stabilească și culturile care convin fiecăreia din categoriile acestor terenuri, adică unde merge să se facă orezării, tematice, crescătorii de vite și chiar culturi de cereale de mare producțiune.

E de ajuns schițarea acestor câteva aspecte ale problemei agrare din țara noastră, spre a ne da seama ușor cât de multilaterale și de gingașe sunt măsurile care trebue să participe la soluționarea ei.

Expunerea d-lui ministru al agriculturii făcută cu prilejul inaugurării lucrărilor în legătură cu pregătirea proiectului de reformă, a fixat puncte de orientare deosebit de interesante, care ne dau din capul locului măsura sărlozității cu care se urmărește întocmirea acestei reforme. Alcătuirea comisiunei însărcinate cu strângerea și studierea materialului, și care, pe lângă delegații partidelor politice, cuprinde pe cei mai recunoscuți specialiști în materie, pe cari îi avem, ne oferă, pe de altă parte, chezășia că problema va fi examinată, sub toate aspectele ei, cu competența de care este nevoe și cu interesul pe care-l comportă.

INTERZICEREA JOCURILOR DE NOROC

D. general Alexandru Ghika, prefectul poliției Capitalei, a ordonat o serie de măsuri drastice pentru supravegherea și interzicerea sub orice formă a jocurilor de noroc pe bani, cari sunt oprite prin dispozițiunile codului penal și ale legii publicată în Monitorul Oficial nr. 83/936.

Cei ce vor contraveni la dispozițiunile legilor în vigoare vor fi pasibili, în afară de sancțiunile prevăzute de lege și cu închiderea definitivă a localului, în cazul când se vor constata abateri.

Un oficiu pentru primirea darurilor

pentru săraci la Președinția consiliului de miniștri

Cu ocazia Sf. Sărbători ale Crăciunului, d. general de Corp de Armată adjutant N. Rădescu, președintele consiliului de miniștri, se adresează tuturor oamenilor de bine să sprijine cu cât pot opera de ajutorare a săracilor.

Timpurile apăsătoare prin care trecem și iarna care a sosit cu întreg convoiul de lipsuri, fac să ne gândim la acei pe care soarta nu i-a ajutat îndeajuns să se susțină pe ei și pe ai lor.

Deaceea gândul nostru trebue să se îndrepte spre dânșii și printr'un sprijin material, cât de modest, să putem astfel să le ușurăm nevoile și necazurile.

Președinția consiliului de miniștri primește orice fel de ajutor în acest scop.

Pentru aceasta s'a înființat în localul Președinției consiliului din calea Victoriei nr. 133 (casele Vernescu) pe lângă Biroul de informații, un birou de primirea tuturor ajutoarelor, care va începe să funcționeze din ziua de 19 Decembrie 1944, între orele 9-13, 15-18.

SOARTA BUDAPESTEI E PECETLUITĂ

Londra, 19 (Rador). — **Un comentator militar al postului de radio Moscova a anunțat astăzi următoarele:**

„Soarta Budapestei este pecetluită.

[illegible] din ce în ce mai mult și cele două armate ale cleștelui sovietic se găsesc acum numai la 25 km. una de alta.

Budapesta a pierdut orice importanță militară și economică pentru germani și singura cale ferată de legătură cu Austria, care a mai rămas neocupată, se găsește acum în bătaia tunurilor sovietice, în unele sectoare"

MAJESTATEA SA REGINA MAMĂ IN MIJLOCUL COPIILOR

Eri după amiază la orele 15,30 a avut loc sărbătorirea Pomului de Crăciun la „Casa din Tei", serbare la care au participat ca de obicei, toți copiii de sub directa îndrumare și ocrotire a acestei Case, în colaborare cu școlile primare din cartier.

La orele 15,30 a sosit M. S. Regina Elena, însoțită de d-na Nelly Catargy, doamnă de onoare și cpt. Jacques Vergotti, ofițer de ordonanță.

La întâmpinare o fetiță de 3 anișori a oferit M. S. Reginei Mame un superb buchet de garoafe roșii, după care d-na Veturia Mănuilă și d. Ștefan Bogdănescu, comisarul general al guvernului pentru Liga operelor sociale a condus pe M. Sa în loja oficială unde se aflau d-nele Yvonne Burileanu, Hurmuzescu, Marcotzi, Margareta Ghițulescu, Mary Brătescu, din partea Crucii Roșii; d-na Cantacuzino, Cristina general Brătescu, Alice Basarab, Xenia Andreescu, d-ra dr. Eugenia Popa, directoarea Institutului surorilor de ocrotire, d-na Bucșan și d-ra Petroniu.

La serbare au mai luat parte d. general Vinogradov și colonel Borisof din partea misiunii militare sovietice, col. dr. Emeric Dobos și cpt. Jules Long din partea misiunii militare americane, prof. dr. Danielopol, ministrul sănătății și asistenții sociale, general Dombrovschi, dr. Vlad, colonel Dobrotescu, colonel Basarabescu, dr. Andronescu, dr. Cornel Radu, secretar general, dr. I. R. Dinu, directorul Operelor sociale, ing. Săbăseanu, av. Al. Predescu și ing. Crețu.

D. dr. Dornescu, directorul „Casei din Tei", a ținut o scurtă cuvântare, vorbind despre rolul datinelor și necesitatea lor în viața sufletească a individului ca și despre întreaga configurație a existenții nevoiașe, a populației din cartierul Tei.

După acest cuvânt de deschidere, serbarea și-a desfășurat programul într'un cadru de pitorească exprimare. Ceeace s'a evidențiat, dincolo de orice manifestare tradițională este netăgăduita prezență a educației calitative, pe care copiii nevoiași o primesc în această luminoasă și occidentală Casă de Asistență Socială.

Intr'adevăr din toate chipurile cum s'au manifestat copiii, coreografie, recitativ, gimnastică, scenete teatrale ca și jocurile legate de datine, s'a putut constata râvna, elanul, spiritul de devotament al tuturor celor care sprijină această educație, de vastă întindere socială. Copiii erau voioi, curați, plini de zâmbet și lumină. Serbarea și-a încheiat programul cu un exercițiu de gimnastică ritmică, condus de d-nele Leoșnor și Negreanu și cu o suită de cântece naționale susținută de d-ra Florica Șerbănescu.

După terminarea serbării M. S. Regina Elena a coborît împreună cu întreaga suită în sala de mese, unde femei și copii nevoiași așteptau în fața meselor încărcate de daruri cuvântul Majestății Sale.

Intr'adevăr prezența M. S. Reginei Elena a înviorat sufletele și a strecurat nădejde în privirile celor care știu că întreaga operă de binefacere se desfășoară sub Inaltul Său sprijin și îndemn. După ce mâna M. Sale a mângâiat fruntile senine ale copiilor și cuvântul Său a încurajat mamele, M. S. Regina urmată de suita Sa și de delegații misiunilor [illegible] a părăsit „Casa din Tei".

Agresiune împotriva d-lui vice-președinte al Consiliului de miniștri

D. dr. Petre Groza, vice-președintele consiliului de miniștri, a fost victima unei agresiuni, care n'a putut stârni decât indignare: aseară pe la ora 8, pe când se afla în hall-ul hotelului „Athénée Palace", — unde locuește, — și voia să se urce în ascensor, s'a pomenit deodată lovit de doi necunoscuți. D-sa, — care are o statură atletică, — a ripostat îndată împotriva agresorilor, cari au putut fi imobilizați și puși sub pază.

D. general Al. Ghika, prefectul poliției Capitalei, — care se afla la restaurantul hotelului, unde lua masa, — auzind cele întâmplate, a venit la locul agresiunii, însoțit de câțiva polițiști. S'a putut stabili îndată că cei doi agresori, sunt d-nii C. Pillat din Botoșani și Jeannot Miclescu, figuri cunoscute în cercul celor ce locuesc în sus zisul hotel. Intrebați, ei n'au putut să justifice gestul lor. La rândul d-sale, d. dr. Petre Groza și-a arătat nedumerirea cu privire la cele întâmplate cu atât mai mult cu cât nu-i cunoaște și n'a avut niciodată vreo discuție cu agresorii.

D. general Al. Ghika, prefectul poliției, a dispus arestarea celor doi agresori cari au fost conduși la poliția de siguranță de unde urmează a fi înaintați în cursul zilei de astăzi Curții Marțiale.

EPURAȚIA LA MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE

Precizările d-lui Constantin Vișoianu, ministru al afacerilor streine

Intrebat de un redactor al nostru dacă a luat cunoștință de campania dusă de câtăva vreme de unele ziare împotriva unor înalți funcționari ai ministerului afacerilor străine în legătură cu aplicarea la acel departament, a legii privitoare la purificarea administrațiilor publice, d. ministru al afacerilor străine a binevoit a ne face următoarele declarațiuni:

„Tin să notez dela început că ministerul afacerilor străine este cel dintâi care s'a conformat dispozițiunilor acelei legi. Comisiunea desemnată în acest scop este compusă din trei miniștri plenipotențiari a căror obiectivitate este mai presus de orice bănuială, după cum atitudinea lor independentă față de fostul regim este în deobște cunoscută.

Este cazul să remarc de altminteri că atitudinea personalului de carieră din ministerul afacerilor străine, personal cu care n'am încetat de a păstra dela începutul activității mele publice — și în deosebi în ultimii ani — strânse legături, a fost caracterizată printr'o credință statornică față de principiile tradiționale ale politicei noastre externe. Această atitudine, care a determinat sub fostul regim repetatele învinuiri publice de sabotaj ce i s'au adus, mai explică și pentru ce epurația în acest minister a fost în mod necesar mai restrânsă decât aceea practicată la fostul minister al propagandei, creațiune artificială menită tocmai a servi scopurile regimului dictatorial.

Comisiunea a lucrat cu cea mai mare onestitate și în modul cel mai [illegible] filind asistată — astfel cum o cere formal legea — de către șefii personalului de pe lângă cele două departamente și căutând totodată a obține pe toate celelalte căi cu putință informațiunile cele mai precise și amănunțite. De altfel raportul final al comisiunii, care expune pe larg metoda de lucru adoptată și criteriile admise, ar putea servi drept model în această privință. Incheierile acestui raport au fost în întregime aprobate de către predecesorul meu: se arăta între altele că, ținându-se seamă de considerațiuni de umanitate, s'a prevăzut menținerea în cadrele ministerului a unui număr, de altfel redus, de mici funcționari intrând întrucâtva în prevederile legii, dar lipsiți de orice mijloace de trai sau grav bolnavi și a căror îndepărtare din serviciu i-ar fi expus, în pragul iernii și în împrejurările grele de azi, celei mai întunecate soarte.

Pe de altă parte, au fost menținuți deocamdată, sub rezerva unei cercetări viitoare, unii funcționari aflați încă în străinătate și cari nu sunt astfel în măsură a se apăra personal sau prin memorii scrise, conform prevederilor art. 4 al decretului-lege de purificare.

Cât despre funcționarii din administrația centrală, ei au avut totdeauna putința de a-și expune verbal cazul și de a ne înainta memorii care au fost cercetate cu toată atențiunea cuvenită.

Deși lucrările comisiunii au fost încheiate la 27 Octombrie trecut, totuși, spre a îndepărta orice eroare posibilă, comisiunea a reexaminat în ultimul timp și mai reexaminează cazurile tuturor acelora cari, socotindu-se nedreptățiți, au înaintat plângeri ministerului. Aceste revizuiri se aplică în primul rând acelor îndepărtați din serviciu pe temeiul art. 1 al suszisului decret-lege.

Intrucât privește îndeosebi cazul d-lui consilier de legațiune Victor Rădulescu-Pogoneanu, mă simt dator a sublinia că d-sa, departe de a fi fost un intim colaborator al fostului vice-președinte de consiliu, nu s'a clintit dimpotrivă din credințele sale opuse politicei oficiale și a avut un rol de seamă în pregătirea și realizarea actului dela 23 August. Cunosc acest rol și el va fi așezat în deplina lui lumină în ziua când se va face istoricul acestor evenimente.

Restabilind astfel faptele, nu pot decât să regret ușurința — și cred că este cel mai slab termen ce se poate întrebuința — cu care se aduc acuzații cu totul neîntemeiate unora dintre cei mai integri și eminenți membri ai acestui departament. Nu socotesc vreodată de a mai fi relevate numeroasele afirmațiuni inexacte pe care se încearcă a se întemeia aceste atacuri. Cei puși în cauză vor putea, dacă vor socoti de cuviință, întrebuința mijloacele legale ce le stau la îndemână.

Cred însă că prezența mea [illegible] fruntea acestui departament [illegible] trebui să fie pentru toți ac[illegible] bună credință o garanție îndeajunătoare că nici un abuz nu [illegible] și nu va fi acoperit. Socotesc deosebi că în situațiunea actual[illegible] în care ministerul afacerilor [illegible] străine are o atât de grea răspundere, asemenea atacuri nu sunt de natură nici a-i înlesni sarcina, nici a folosi intereselor Țării".